

BOSNA I HERCEGOVINA
APELACIONI SUD BRČKO DISTRIKTA
BOSNE I HERCEGOVINE
Broj: 96 o P 083446 18 Rev
Brčko, 17.09.2019. godine

U IME BRČKO DISTRIKTA BOSNE I HERCEGOVINE!

Apelacioni sud Brčko distrikta Bosne i Hercegovine, u vijeću sastavljenom od sudija Damjana Kaurinović, kao predsjednika vijeća, Maide Kovačević i Srđana Nedić kao članova vijeća, u pravnoj stvari tužiteljice S.Š. iz B., zastupane po punomoćniku Mihajlović Goranu, advokatu iz Brčkog, protiv tuženih A.Š. i E.Š., oboje iz B. i oboje zastupani po punomoćniku Morankić Amiru, advokatu iz Tuzle, radi utvrđenja bračne tekovine i utvrđenja ništavosti Ugovora o darovanju v.sp. 35.000,00 KM, odlučujući o reviziji tuženih izjavljenoj protiv presude Apelacionog suda Brčko distrikta Bosne i Hercegovine broj 96 o P 083446 18 Gž 2 od 18.07.2018. godine, na sjednici vijeća održanoj dana 17.09.2019. godine, donio je slijedeću

P R E S U D U

Revizija tuženih A.Š. i E.Š. odbija se kao neosnovana.

Obrazloženje

Drugostepenom presudom odbijena je žalba tuženih A.Š. i E.Š. (u daljem tekstu tuženi) i potvrđena prvostepena presuda koja glasi:

„I

Utvrđuje se da su u toku trajanja bračne zajednice između tužiteljice S.Š. rođ. I. iz B. i prvotuženog A.Š., sina Z. iz B., zajedničkim sredstvima, radom i ulaganjem stečene nekretnine i to: prava vlasništva – prava građenja na porodičnoj kući izgrađenoj na parceli označenoj kao k.č. br. 2531/5 ostalo neplodno zemljište „K.“ u površini od 394 m² i pomoćna zgrada u površini od 16 m², upisana u p.l. br. ... k.o. B. 1, a što po gruntovnoj evidenciji odgovara nekretninama označenim kao k.č. br. 761/10 dvorište u površini od 407 m², evidentirani u z.k. ul. br. ... k.o. B., te da je udio

tužiteljice u sticanju navedene imovine jednak sa udjelom prvotuženog A.Š. i određuje se na 1/2 dijela nekretnina.

Utvrđuje se da je ništav ugovor o darovanju Ov.br. 6885/2005 od 29.12.2005. godine pa se smanjuje raspolaganje učinjeno navedenim ugovorom o darovanju u dijelu kojem je prvotuženi raspolagao suvlasničkim dijelom od 1/2 nekretnina tužiteljice, a što su tuženi dužni priznati i dozvoliti da se tužiteljica evidentira kao suvlasnik – suposjednik tj. sunosilac prava građenja sa dijelom od 1/2 na nekretninama upisanim u p.l. br. ... k.o. B. 1 i u z.k. ul. br. ... k.o. B.

II

Obavezuju se tuženi da tužiteljici nadoknade troškove parničnog postupka u iznosu od 3.750,00 KM, u roku od 30 dana od dana pravosnažnosti presude.“

Protiv te drugostepene presude tuženi su izjavili reviziju zbog povrede odredaba parničnog postupka učinjene u postupku pred drugostepenim sudom i zbog pogrešne primjene materijalnog prava.

Predlažu da na osnovu odredbe člana 358. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine pobijana presuda preinači na način da se žalba tuženih uvaži, preinači prvostepena presuda tako što će se odbiti tužbeni zahtjev, uz obavezivanje tužiteljice da im nadoknadi troškove parničnog postupka ili da se pak pobijana presuda ukine i predmet vrati drugostepenom sudu na ponovno odlučivanje. Troškove revizionog postupka u opredijeljenom iznosu potražuje.

Odgovor na reviziju nije podnesen.

Revizija nije osnovana.

Predmet spora u ovoj pravnoj stvari predstavlja zahtjev tužiteljice za utvrđenje da su ona i prvotuženi u vrijeme trajanja braka zajedničkim radom i sredstvima izgradili stambeni objekat na nekretnini označenoj u izreci prvostepene presude i utvrđenje njenog suvlasničkog dijela od 1/2, te zahtjev za utvrđenje da je ništav ugovor o darovanju kojim je prvotuženi predmetne nekretnine poklonio drugotuženoj u dijelu od 1/2.

Drugostepeni sud u razlozima pobijane presude prihvata činjenična utvrđenja prvostepenog suda da su tužiteljica i prvotuženi zajedničkim radom i sredstvima za vrijeme trajanja bračne zajednice izgradili stambeni objekat dimenzija 8x10 m (spratnosti prizemlje+sprat), površine oko 150 m², da je nakon faktičkog prekida bračne zajednice (po navodima tužiteljice od 1976. godine, a po navodima prvotuženog od 1991. godine) tužiteljica sa djecom živjela u toj kući do početka rata; da je prvotuženi po okončanju rata ostvario pravo na povrat predmetne imovine (zemljišta i kuće izgrađene na tom zemljištu); da je predmetna kuća u toku rata

potpuno devastirana, a izgrađena-obnovljena donatorskim sredstvima (isporukom građevinskog materijala), kojim je tuženi na temeljima devastirane kuće u toku 2005. godine izgradio novi objekat u dimenzijama 9,40x9,60 m površine 99 m²,

pa kod toga da se izvršeni građevinski radovi postojećeg objekta na temeljima stare kuće kojim su zajednički izgradili bivši bračni partneri, da je postojeći objekat manje površine u odnosu na objekat koji je u ratu devastiran, izgrađen donatorskim sredstvima, a da tuženi nisu u postupku dokazali „da i eventualna prijava drugotužene kao člana domaćinstva u vrijeme podnošenja zahtjeva prvotuženog za dodjelu sredstava donacije ne znači da je i ona korisnik (pomoći) donacije u obnovi predmetne stambene jedinice sve prema Uputstvu o provođenju procedure za odabir korisnika pomoći u obnovi stambenih jedinica u svrhu povratka“ prihvata pravni zaključak prvostepenog suda da je novoizgrađeni stambeni objekat u režimu bračne tekovine tužiteljice i prvotuženog, izgrađen njihovim zajedničkim radom, da je udio u sticanju bivših bračnih partnera podjednak, u dijelu od po 1/2, pa da prvotuženi ugovorom o poklonu nije mogao raspolagati sa suvlasničkim udjelom tužiteljice.

Tuženi u reviziji ističe da je u postupku pred drugostepenim sudom u povodu žalbe tuženih učinjena povreda postupka obzirom da je u prvostepenom postupku utvrđeno da je korisnik pomoći donatorskih sredstva (paketa isporučenog građevinskog materijala) i drugotužena (dopis Odjeljenja za raseljena lica, izbjeglice i stambena pitanja od 21.11.2014. godine), kojim je i izgrađen postojeći stambeni objekat, dok drugostepeni sud na osnovu istih dokaza utvrđuje drugačije činjenično stanje.

U preostalom dijelu revizija ukazuje na pogrešnu primjenu materijalnog prava, pozivajući se na odredbe Zakona o stvarnim pravima kojima je propisano da pravo svojine prestaje propašću stvari, pa kako je objekat koji su u toku braka izgradili bivši bračni partneri u toku rata potpuno devastiran na taj način prestalo je i pravo vlasništva na tom objektu. Nadalje smatra da kada tužiteljica nije osporila navode prvotuženog da je predmetni objekat djelimično izgrađen i novčanim sredstvima prvotuženog da te činjenice ne treba dokazivati.

Nije se ostvario istaknuti revizijski razlog povrede odredaba parničnog postupka.

To stoga, jer su po mišljenju ovoga suda u prvostepenom postupku utvrđene relevantne činjenice za odlučivanje u predmetnoj pravnoj stvari, odnosno da je stambeni objekat koji su tužiteljica i prvotuženi izgradili zajedničkim sredstvima u toku trajanja bračne zajednice devastiran u toku rata; da je odlukom nadležnog organa prvotuženom priznato pravo posjeda na zemljištu i zgradi izgrađenoj na tom objektu, da je tužiteljica sa djecom bila u posjedu predmetnih nekretnina na dan 30.04.1991. godine i da je postojeći objekat (manje površine) izgrađen-obnovljen sredstvima donacije. Dakle, činjenica da je i drugotužena bila korisnik donacije (građevinskog materijala) ne utiče na pravilnost i zakonitost pobijane odluke suda kada drugotužena nesporno nije bila posjednik devastiranog objekta (za koji su

dodijeljena sredstva donacije), a niti bila član porodičnog domaćinstva prvotuzenog na dan 01.04.1992. godine.

Sa izloženog nije ostvaren revizijski razlog povrede odredaba postupka, koja bi uticala na zakonitost i pravilnost pobijane odluke u smislu odredbe člana 349. u vezi sa članom 318. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine („Službeni glasnik Brčko distrikta Bosne i Hercegovine“, broj 8/09,52/10 i 27/14).

Kod utvrđenog činjeničnog stanja u provedenom postupku (koji ne može biti predmet razmatranja u revizionom postupku), prethodno navedenom da je predmetni objekat (manje površine) izgrađen obnovljen na temeljima stare kuće (veće površine) i to sredstvima donacije (prvotuzeni nije dokazao da je izvan tih sredstava ličnim sredstvima-kreditom učestvovao u obnovi kuće, i u kojem obimu što se utvrđuje između ostalog vještačenjem) neosnovani su navodi revizije kojim se ukazuje da je rušenjem objekta u ratu prestalo i pravo svojine bivših vlasnika na toj imovini, jer u konačnom donatorska sredstva se i dodjeljuju u svrhu obnove tih objekata. Dakle, kada je predmetni objekat izgrađen-obnovljen donatorskim sredstvima, na temeljima izgrađenog objekta u bračnoj zajednici, na kojim tužiteljica i prvotuzeni shodno odredbama važećeg Porodičnog zakona Bosne i Hercegovine („Službeni list SR BiH“, broj 21/79 i 44/89) u vrijeme sticanja imovine su suvlasnici sa dijelovima od po 1/2 i postojeći objekat je u režimu bračne tekovina u istom omjeru, jer tuženi izvan tih sredstava u obnovi objekta nisu ulagali svoja novčana sredstva.

Iako tuženi posebno ne pobijaju odluku u onom dijelu kojim je utvrđeno da je ništav ugovor o darovanju, pazeći po službenoj dužnosti na primjenu materijalnog prava, ovaj sud cijeni da je pobijana odluka u tom dijelu pravilna budući da je prvotuzeni darovnim ugovorom bez saglasnosti tužiteljice raspolagao njenim suvlasničkim dijelom, pa je ugovor u tom dijelu ništav (član 103. Zakona o obligacionim odnosima).

Obzirom na sve naprijed istaknuto nije ostvaren ni revizioni razlog pogrešne primjene materijalnog prava, pa je valjalo reviziju tuženih odbiti kao neosnovanu na osnovu odredbe člana 357. Zakona o parničnom postupku Brčko distrikta Bosne i Hercegovine.

PREDSJEDNIK VIJEĆA

Damjan Kaurinović